

Передплата

на «РУСЛАНА» вносіть:

в Австрії:

на півний рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 170 кор

За границею:

на півний рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очі і душу ми виреш; а не вольнеш милости і віра не вольнеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свята в 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застереженя. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по півні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Парляментарне міністерство.

(X) Нема найменшого сумніву, що конституційному устроєви держави відповідає найліпше парляментарне міністерство. Урядничі міністерства все були і мусіли бути чимсь виімковим, були все збоченем з дійсно конституційної дороги. Часи управи д-ра Кербера, особливо в останних роках, стають певним доказом, що се була лише замаскована самовлада, а скликувана від часу до часу державна рада була справді, лише смоквиним листком, яким прикривано наготу самовлади.

Колиж бар. Гавч обняв керму, підняв він небавом заходи около перестрою урядничого міністерства на парляментарне, хоч сі заходи якось не мали успіху. Тепер же знов розпочали си змаганя від двох майже тижнів на ново, а хоч в дневниках появляли ся безнастанні заперечуваня, дійшли они майже до рішення, і в хвилі, коли се пишемо, послідує імовірно покликанє нових міністрів.

Бар. Гавч спершу розпочав переговори в тім напрямі, щоби на місце д-ра Ранди впровадити д-ра Пацака, на місце д-ра Пеніака — гр. В. Дзедушицького, а щоби приєднати також Німців, наміряє знов отворити посаду німецького міністра-земляка в особі д-ра Дершатти. Одначе сей замір опісля змінив ся о стілько, що гр. Дзедушицький не згодив ся вступити до міністерства, котрого програмою виборча реформа в напрямі загального і рівного права голосованя. Мимо того опору д-ра Дзедушицького удержала ся вість, що не тільки презес кола має обняти міністерство без теки, але що і міністерство просьвіти має дістати ся Полякови, імовірно д-рови Бобжиньському. Сі вісти на-

бирали при всіх сумнівах стілько певности, що вже в суботу мало послідувати іменованє а в неділю записанє нових міністрів, що здавало ся тим імовірнішим, позаяк бар. Гавч любує ся в несподіванках і доразних рішєрях.

Тимчасом згадані заміри знов у дечому змінили ся о стілько, що Німці не хотіли вднолити ся самим лише міністром-земляком, а бажали також загорнути якусь теку. Коли отже вість про покликанє членів кола польского на міністрів затихла, виринула вість, що др. Пацак має таки заняті місце д-ра Ранди, але на німецького міністра-земляка має бути покликаний Праде, а др. Дершатта має стати міністром залізниць. Звіщають також, що др. Крамарж має стати міністром скарбу, хоч з другого боку рішучо заперечують, мовби то др. Крамарж мав обняти якунебудь посаду. Тим способом з більших сторонництв остало би польске коло на боці, а о се польскі політики потерпають тим більше, що після всякої імовірности за моравским прикладом ідуть чеські і німецькі політики з Чех і можуть довести до порозуміня поміж собою. Ще не можна в сій справі нічого певного сказати, одначе розійшли ся вісти, що Німці в Моравії мають дістати 6 мандатів більше, як би їм число належало ся, а за те мав би бути заснований другий чеський університет на Королівскім полі під Берном (положенє приміром сказати таке, як Замарстинів а Львів), а в Оломуці мав би бути німецький університет. Рівнож мала би бути подагоджена справа чеської мови у внутрішнім урядованю.

Такого примиреня поміж Чехами а Німцями найбільше боять ся польскі політики, бож они все уміли в хвилі, коли до того доходило, війти клином поміж оба сторон-

ництва, щоби бути тим язичком уваги в польській палаті. Тимто Gazeta Narodowa звертає бачність керманічів польської політики на се, що не було би корисно для кола, остати на боці і як небудь проводити кола в тій хвилі опирають ся прийняти якунебудь посаду міністерску, то ми навпаки думаємо, що се є лише тактичний маневр, щоби таким способом виторгувати для себе як найбільші користи. Ми думаємо, що польске коло так само погодить ся з виборчою реформою з певними для себе засторогами, як в грудни голосувало за бюджетовою прорізорнією, а дістати теку міністерства просьвіти в свої руки, се річ не малої ваги, позаяк буде могло коло провадити свою шкільну політику не лише в державній раді, але також тим способом мало би великий вплив не лише на шкільні справи в Галичипі, але також в Шлезку і на Буковині.

Окрім обсади згаданих посад міністерских має бар. Гавч замір також віддати парляментаристам також деякі ресорти заводів і хоче тим способом улекнити собі не лише переведенє виборчої реформи, але також торгові договори, рекрутский закон, удержавленє залізниць і деякі еще інші справи.

Руска депутация у цісаря.

Під проводом о. митрополита гр. Шептицького, явила ся вчєра в Буртїу депутация обох єпископів о. Чеховича і о. Хомишина та послів Романчука і Короля в справі виборчої реформи. Депутацию прийняв цісар на загальних аудієнциях, а про перехід єї телеграфує з Відня кореспонденційне бюро:

Лев Лопатинський.

Драматургічні замітки.

«За батька» історична драма в 5 діях Б. Грінченка, виставлена оподі аматорским кружком Тов. ім. Котляревського, мала поділений успіх. Загально гру аматорів хвалено, та закидувано виставленій штуці хиби в будові. Однак се драма з під пера одного з найвизначніших писателів на Україні, а була також заміщена звісною зі своєї строгости під драматургічним зглядом редакцією Л. Н. Вістника в річнику з 1898 р., тож не можна взяти за зле аматорскому кружкови Тов. ім. Котляревського, що вибрав собі єї до вистави. Тимбільше є се оправданє, що штука є немов на часі, бо розгріває ся в добу народнього заворушеня за Хмельницького.

Та се все не покрило хиб під зглядом психології і льогіки фактів. Характеристичною цією драми «За батька» є, що, ані того батька нема, ані нічо для него, чи за него не робить ся в драмі; та і історичного, хотьби навіть тла, є дуже мало в сій «історичній» драмі. В першім акті батько (але не той, що в заголовку), оповідає си-

нови про себе, про свою жінку, а єго мацху, про єї сина і першого чоловіка та про єї вихованицю, з якою син має жени ти ся. Відтак без жадної внутрішньої причини сі відходять, а приходять мати з донькою і знов мати плаче і оповідає про свого небіщика мужа і сина, та про свого другого чоловіка, на якого нарікає, що він єї бє та поневіряє і весь єї масток загарбав. Донька єї потішає і запевнює своєю глибокою вірою, що пропавший син живе десь в турецькій неволі, або на Запорожю, що він прийде і визволить їх.

Тих оповідань про особи, яких публіка на сцені еще не бачила і не знає, стілько, що она нічо з того не розуміє, бо імена і події мішають ся в якийсь неясний хаос. Найкраще було, щоби суфлер відчитав яко прольоґ те все, що перед акцією діяло ся, а тоді публіка знала би чоґо тримати ся, скупила би увагу, як на відчиті і тоді запам'ятала би може ціле те оповіданє. Іменно жив собі на Україні богатий пан Павло зі своєю жінкою Ганною і сивом Максимом і приймачкою — донькою Христею. Та лихий Гонтаревский, який женихав ся до Ганни еще, як она була дівчиною, завидував їм завсїгди того щастя, а особливо наважив на їх масток.

Тож коли одного разу Павло зі сином вибрав ся в дорогу, Гонтаревский зі своїм повірником Кирилом здоганяє їх в лісі і кулею кладе Павла трупом, а Максимови шаблюкою розчахує голову. Для вдовиці почали ся тяжкі часи, бо попри жаль за чоловіком і тугою за сином, якого тіла не найдено, еще і лихі сусіди стали переорювати та розграблювати єї добро. Тому она вкінци улягає стараням Гонтаревського та виходить за него заміж. Та тут не конець єї злидням, бо Гонтаревский виявляє тепер свою погану натуру, катує нещасливу жінку, а єї добро хоче вже зовсім загарбати собі, женихаючи навіть свого сина з донькою-приймачкою.

Доперва тепер повинна акция розпочати ся. А то навіть коли впрошує ся на ніч якийсь козак з Запорожя, то річ тільки трохи вияснює ся, бо він не дає себе публіці нічим пізнати, хотий догадливійші можуть вже по єго поставі і голосі збагнути, що се буде герой Максим, який мало не загинув у лихий пригоді разом з батьком, однак чудом уратував ся і утік на Запорожє. Се і збагнула також донька — вихованиця, а щоби переконати ся напевно, она уживає випробуваного театрального фортелю: она підслушує під две-

Імеєм депутатиї митрополит гр. Шептицький промовив ось якими словами: Ваша цїсарска, королївска і апостольска Милости! Руский нарід, який завдяки найвисшій ласкавости Вашої цїсарскої і апостольскої Милости, дізнав стілько добродїйств і завсїгди з незахитаною вірністю та привязанєм був преданий освяченій особі Вашої цїсарскої і королївскої Милости, призвичаєний у всїх важних хвилях свого народного життя звертати ся з довірем до вітцївскої прихильности наймилостивїшого цїсаря і пана. Дуже важною для нашого народа є заповіджена правительством виборча реформа, яку руский нарід повитав з вдоволенєм, повним очікуваня. Отже нинї являємо ся іменем руского народа перед Вашою цїсарскою, королївскою і апостольскою Милостию і у стїп єго престола складаємо найпокірнїшу просьбу, щоби Галичина, а передовсїм схїдна Галичина і руский народ що до безпосередного, рївного голосованя була трактована однаково з иншими краями, як також, щоби одержала число мандатів, відповідне до величини краю і числа єго мешканцїв, чим уможливлено би поліпшенє теперїшного, не зовсїм прияznego відношеня обох народностей, а се краєви підготовило би свїтлу будучину. В особі Вашої цїсарскої, королївскої і апостольскої Милости почитаємо нашого наймилостивїшого батька і в нашій непохитнїй вірности просимо Бога, щоби підправ, хоронив і ослонював Вашу цїсарську, королївську і апостольську Милість та єго славу династию!

Цїсар відповів такою промовою: Моє правительство — як се вже заповіджено — в ходї слїдуючого місяця предложить державнїй радї до конституційного трактованя проєкт виборчої реформи. Можете панове бути пересвїдченї, що правительтво при сїй труднїй задачі буде старати ся як найпильнїше узгляднити права та інтереси всїх. Кождому буде дана можливість представленя своїх жадань, тому можете, панове, бути певнї, що виборча реформа узгляднить відповідно потреби також вашого народа. До здїйсненя дїла однак потреба в першїм рядї, щоби безуслївно витревано на законнїй дорозї. Сего дожидаюєсь від усїх і тому надїю ся також по вас, що уживтеє свого впливу против підбурюючих демонстрацій, щоби взаїмнї, безпідставнї недовірчivosti межи горожанами одного краю устали, бо сї несупокї тїлько заостряють національнї суперечности. Тому у власнїм інтересї, надто зі згляду на публичнїй порядок, є пожаданим миролюбне і повне довіря ваше відношенє до народу, який разом з вами замешкує улю-

блений мїй край, Галичину. Поєднанє обох, близьких престолови народів облежить доведено до успїху виборчої реформи, яка узгляднить потреби часу. Можете, панове, бути певнї також і на будучину моєї прихильности.

З України.

Українське слово почало плисти широкою струєю по Україні, від коли повстали українські часописи і дневники. З кількох правильно вже виходячих на Україні дневників, найповажнїше представляє ся «Громадска Думка», яка виходить щодень у Київї в форматї «Дїла», під редакцією Володимира Леонтовича, а при співучастї найвишнїх українських писателїв. Поява дневникарства на Україні і власної (не казньонної) української правописи висуває також на першїй плян справу утраваленя і вирівнаня української правописи по обох боках кордону, щоби в літературї, як і в дневникарствї запанувала раз під тим зглядом однотайність і правильність, потрібна до розвою всякої мови. Отсе містачи в «Гром. Думки» звістку про збори в Київї конституційно демократичної партії, подаємо нашам читачам зразок уживаної там правописи, яка рїзняєть ся від нашої тим, що не вживає „і“ до мягченя свїзвуків, а тїлько для йотованого „й“; инші відмінї є меншого значїня.

„Громадска Думка“ пише:
5. сїчня в Народнїм домі, що на Троїцкїм базарї, одбулось друге зібрання кїевської громади конституційно-демократичної партії. Театр Народного Дому був повен народу.

Предсїдатель зборів, д. Г. В. Александровский, зробив доклад про роботу кїевського комітету за тиждень. З докладу видно, що комітет береться до жвавої передвиборчої роботи — агітаційної і організаційної. До партії пристають люде в Кїєві, по других городах, а також і сїляне. Комітет складе бюро, яке буде завїдувати виборами, на днях видасть відозву партії і програму на єврейській мові (жаргонї).

Після того було прочитано доклад Л. М. Марреса про земельне питання.

Автор доклада вказує, що причина бїди та неладу на селї — безземелля. Тї способи допомоги сїлянам, яких вживали досї, як от купованя землі з замогою од крестїянського банку, переселення, нікому не допомогла. Після критики програми земельної реформи, які ваставляють инші партії, д. Маресе сказав, що програма к.-д. партії вказує найлучнїй способи рїшити питання про землю. Докладчик, за програмою своєї партії вважає, що безземельним і малоземельним треба дати землю з державного земельного

фонду і на цей фонд повиннї піти землі казеннї, удільнї, монастирїв і кабінетські, а також при потреби землі поміщиків. Докладчик думає, що аби задовольнити всїх безземельних і дати їм землі, скїльки треба для доброго хазяйства, прийдеться викупити для державного фонду всю, або майже всю поміщицьку землю.

Після докладу мали початись дбати. Зібрання постановило, що приймати участь в суперечцї можуть тїльки члени партії. Часть публіки після того вийшла. Дебати звелись на почаснїй питання, зовсїм нецікаві, а гадок партії і реферата про плян земельної реформи и хто не критиковав.

Зібрання очевидно зрозумїло, що варт би вислухати гадки про програму своєї партії і людеї инших партій, і ухвалило ніякої постанови про програму аграрної (земельної) реформи поки що не робить і зібратись для цього дїла йще раз.

Н О В І Н К И.

— **Календар.** В середу: руско-кат.: Теодозия пр.; римо-кат.: Тимотея. — В четвер: руско-кат.: Татїяни, Евпракса; римо-кат.: Навер. Павла.

— **Товариство ім. Котляревского** вислало до кр. видїлу отсе письмо: В виду минулого з кінцем грудня 1905. р. речинця руского драматичного конкурсу, Тов. ім. Котляревского у Львовї, по мысли ухвали свого видїлу, звертає ся з просьбою до Високого Видїлу краєвого, щоби передаючи до оцїнки надїсланї на конкурсе твори покликаний до сего комісії, Високий Видїл краєвий зволив поручити єї виданє рецензїї на всї надїсланї, хотяї не нагородженї твори. Така рецензїя на всї конкурснї твори появилась була при першїм краєвїм конкурсї з пера д-ра Евг. Олесницького, а при послїднїм д-ра Вол. Коцовского. З причини, що рецензїя перших часто не друкованих нїгде і не нагороджених на конкурсї творів впливає корисно на розвїй письменства і заохочує до обєсланя конкурсів, тов. ім. Котляревского хотїлоб заевнити ся, що і при теперїшнїм конкурсї оцїночна комісія не ограничить ся тїлько на самїм роздїленю нагород. В сїй цїли тов. ім. Котляревского просять Вис. Видїл краєвий положити натиск на оголошенє рецензїї оцїночної комісії на всї надїсланї твори на теперїшнїй конкурсе.

За видїл: *Іларій Огоновский* голова, *Мик. Войцеховский* секретар.

Се письмо тов. ім. Котляревского має єще крім того на цїли пригадати краєвому Видїлови обєвзак оголошеня спису надїсланих творів і скликаня конкурсної комісії в цїли єї уконституованя, переданя їй творів до оцїнки, бо мимо минутих трех тижнів після речинця — нічо очивидно в тїм зглядї не дїє ся.

рима, як Максим, укладаючись спати, замість молитов, сам до себе монологує про свої чутя і заміри. Тодї она вже виступає відважно, і на самотї витає ся з запорожцем як з братом та відкриває єму свою любов. Тут довідуюмо ся доперва, що убийцем батька був теперїшнїй єї вітчим Гонтаревский, за якого мати вийшла замїстити ся на вітчимї, а щоби се осягнути, наказує тайну що до своєї особи перед мамою. В другїм актї Гонтаревский робить предложене своєму гостеві-козакови, який єму розповів про Максима, що він по смерти батька вилїчив ся з рани і живе на Запорожю, щоби пішов туди і вбив єго. Козак (а є се незнаний Гонтаревскому Максим) каже, що вже зробив се та на доказ показує свій власнїй нїж, себ то Максимів. Та тут знов мати уживає того догідного театрального фортелю і знов она цїлий час підслухує, — для відмінї під корчом (бо се дїє ся в городї). Почувши про смерть сина, мати виливає свої болї в довгїм монологу, але їй навїть не дасть докінчити Максим, бо ось надходить поруч з єї коханою вихованцею. Тому она криє ся знов за другий кущик, щоби підслухувати, а коли почула їх любовну розмову, чомусь то не підсту-

пила до них і не старала ся вплинути на вихованцю, а тїлько записягла козакови страшну пімсту за те, що єї сина вбив (бо так хибно поінформувала ся при першїм підслуханю) і єї доньку хоче в неї відняти (таке вражїне винесла з другого підслухуваня). Та надходить ось старенький кобзар, а з ним і людя. Кобзар несе вїстки про Хмельницького, а Максимови пенєче на ухо, щоби був в поготовлю, бо вже поветанє має ось-ось вибухнути. Але і тут консеквентність матери в театральних штучках доводить до катастрофи. Она в третє підслухує в сїм актї, так що коли говорить ся про піро-, клепто- і инші манїї, то єї можна би підозрївати о манїю підслухуваня (лїкарского терміню єще поки що нема на сю сценїчну недугу). На підставї тих трех підслухань доходить она до висновку, що сей козак є бунтївником-харцизою, на якїм она найкрасше пімстить ся, віддаючи єго в руки польского війска, яке стоїть постоем в корчмі.

В третїм актї вже властиво нічо не дїє ся аж до кінця, коли то мати приводить вояків і каже козака арештувати. Тодї донька відкриває їй, що се Максим — та за пізно! В четвертїм актї Максим сидить в тюрмі, а сестра визволює єго піднївши сторожів. Та в послїднїй хвилї сторожі бу-

дять ся і ловлять єї, замість збїгця, та потемки запроторюють до арешту. В пятїм актї приводять Христю перед Гонтаревского, якому она розказує, що випущений нею вязень був недобитий ним Максим, єї брат та коханець. Мимо сего Гонтаревский хоче єї звїнчати зі своїм сином, а відтак заперти в тюрму, а син в наслідок своєї чудної якоїсь духовної констеляції пристає і на се та ще і сам тягне єї до другої хати, щоби єї там на силу убирали дївчата до вінця. Щоби був час перебрати ся, говорять ся на сценї рїжнї марнї речї, аж ото коли вже Христю убрану виводять на сцену, надбїгає визволений Максим з козаками Хмельницького і по короткїй а завзятїй пальбї являє ся в дверях, наказуючи відкинути оружє. Не було би грїху, аби Максим за свого батька пробив власноручно підлого Гонтаревского, але автор хотїв вже надто шляхотним зробити Запорожця, тому каже єму єще боронити душегуба перед справедливым гнївом козаків, а самому витати ся з матїрю так, щоби Гонтаревский єще раз мїг кинути ся на него з кинджалом і аж тоді, поцїлений кулею козака, сконав потрїбно заслуженою смертю. (Конець буде).

в Підбужанах 6, о. Яков Вергановський пар. в Києвці 6, о. Березовський дек журавеньський 11, Виділ повітовий в Перемишлянах 50, о. Теодор Кузьмів в Підгірцях 8, о. Вол. Петрушевич 8, о. І. К. Панаєвський з Кульпаркова 2, Виділ повітовий в Збаражж 20. — За жертви складзе подяку і о дальші просить — *Виділ.*

Телеграми

з дня 23. січня 1906.

Відень. Цісар надав вірменському архієп. Теодоровичеві титул тайного радника.

Відень. Вчора приїхав ту кр. маршалок гр. Стан. Бадені.

Будапешт. Бар. Феєрвари відіхав вчора вечером до Відня в справі торговельних договорів.

Одеса. В катедральній церкві вибухла коло порога бомба і наробила великої шкоди.

Білгород. Правительство оголосило вчора отсей комунікат: З Відня наспіла вість, що пересирави що до торговельного договору з Австро-Угорщиною зірвано, тому сербське правительство ще нині відкличе своїх відпоручників.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Важний документ до історії консолідації. Голос України проти того.*)

Вп. Добродію д-ру Юліану Романчуку.

Високоповажний Добродію!

Уважаючи на відомости про останній збір мужів довіря у Львові, ми маємо за обовязок звернути ся до Вас, Вп. Добродію, котрого ми досі звикли уважати за проводира українсько-народовської партії в Галичині й висловити свої думки в сій справі. Нас дивує заздалегід поставлений замір ставати в становиську безвзглядно відпорним до уряду, тим часом як урядові сфери показували охоту до підперання української ідеї; уважаючи на здобутки останніх років, ми думаємо, що політика згоди з урядовими сферами дала якісь позитивні результати, тим часом як проводирі зїзду начеб уважають її зовсім за безрезультатну.

Але зоставляючи сю політичну акцію зовсім на розсуд галицької народовської громади, заходи про згоду з москалефильською партією ми признаємо за річ абсолютно шкодливу і для української народовської партії компрометливу, бо такі компромиси з напрямком, що негує основну ідею нашої національності й пильує шкодити розвитку її як по Україні Австрійській, так і Російській, не можуть дати ніякої користі для української справи, тільки вносять непевність в програму діяльності української народовської партії й позбавляють віру до неї. Такі компромиси ми признаємо за пролонгацію існування москвофильської партії (чи ба не партії а болячки на українськоруській землі), що не має під собою ніякого ґрунту в громаді, (бо який ґрунт може мати в науці неґація свого існування?) й мусить зникнути не вважаючи на всякі запомоги. Особливо такі заходи коло москвофілів уважаємо ми за нетактовні, коли по сій бік Збруча російський уряд рішучо виступив новими нелюдськими репресіями проти прояв української ідеї. Що до поступовання на сїм зїзді, ми признаємо, що заступники української народовської партії поступили дуже нетактовно, порушивши питання про те, що таке суть Русини галицькі й не зазначивши ясно відрубности українськоруського народу.

Вже саме порушення сего питання єсть фактом дивним: яка національна партія без власного легковаження поставить до наради пи-

тання, чи існує її національність (в Галичині се личило хіба перед 1834 р.), не порішавшиж сего питання, проводирі згаданого зїзду поставили в дуже чудне й ніякове становисько й себе й нас. Отсі думки наші подаємо на Вашу світлу увагу.

*) Подаємо дословно сей документ, котрого відпис, зроблений рукою тодішнього київського магістра історії п. Михайла Грушевського, знаходить ся в архіві п. Ол. Барвінського і єму був свого часу присланий з Києва. Ориґінал (без підписів з легко зрозумілих задля політичних відносин в Росії) доручено адресатови. Справа відноситься до зїзду консолідаційного з р. 1894 в марці. — *Ред. Русл.*

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 15. до 1. лютого 1906.
Нова сензаційна
програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці **High-Life** представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, ложкі і ряди крісла можна їхати даром на представленє омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденьської Каварні.

ЗНАМЕНИТИЙ МІД ДЕСЕРОВИЙ
кураційний по 6 К, „аритас“ медоборів по 6 К 60 сот. за 5 клгр. франко. Мід в плястрах 1 клгр. 2 К. Від руського замовлення даю 20 сот. на будову театру.
Кореневич, емер. учитель, Іванчани
177(1-?) почта в місці.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейський).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятина
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:50	з Рави руської, Сокаля	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8:05	з Станіславава, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Освєнцима
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11:10	до Белзці, Сокаля, Любачева
10:35	з Ршєва, Лавочного, Калуша, Любачева	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
11:45	з Ярослав, Стрия, Борислава	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіч	4:10	до Ршєва, Любачева, Хирова.
1:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грмалова, Гусятина, Копичинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева,
3:45	з Стрия	5:58	до Яворова
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:00	з Сокаля, Белзці, Любачева	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	7:30	до Рави руської
5:45	з Іцкан, Жидачева, Калуша, Новоселиці	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемишля Хирова, Івонича
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Самбора, Хирова, Закононого
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня п. пустого, Гусятина	11:05	до Підволочиск
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	11:10	Іваня п. Скали, Гусятина, Потутор
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	12:45	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	
	на дворець „Підзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,		з дворця „Підзамче“
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Іваня п. пустого, Скали, Гусятина, Грмалова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
10:02	Чорткова, Заліщик, Іваня п. Скали, Гусятина	2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
		9:23	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїзнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 ми. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містєвстві бюрї п. к. держ. залізниць, Пасаж Гавсмана ч. 9.

— Опустили печатню **Нові Проповіди Празничні д-ра І. Бартошевського**, по ціні 2 К 50 с. Так ті Проповіди як і давнійші сего автора: **Проповіди Недільні** (4 К), **Проповіди Похоронні** (4 К), **Проповіди Майські**, з котрих часть о Состраданію Пр Богородиці надає ся до Проповідий Страстных (3 К), **Проповіди Страстні** (1 К 40), — можна набути в книгарнях ім. Шевченка (Львів ул. Театральна ч. 1) і в Ставропигійській (Львів ул. Руска ч. 3.). У автора (Львів ул. Домса 5 можна всі ті книжки набути під догідними у слівями.

За певну і добру льокацію
поруцаємо:
4 1/2 % листи гіпотечні
4 % листи гіпотечні
5 % листи гіпотечні преміовані
4 % листи Товариства кредитового земского
4 % і 4 1/2 % листи Банку краєвого
4 % позичку краєву
4 % облігації пропінацийні і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсї деннім.
КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного